

In Nomine Domini Amen.
Ad Memoriam Rei Sempiternam.

Testament Szlachetnego Stanisława Zakrzewskiego niegdy Tomasza syna, napisany 29 marca 1740 r. w Zakrzewie Wielkim, zaoblatowany w sobotę po piątej niedzieli po Wielkanocy w roku 1741 przez Szlachetną Ewę, natenczas wdowę po nim, w księdze grodzkiej nurskiej, seria relacje, oblaty, sygn. 18, na kartach 466-466v, przepisany przez Marcina Radziszewskiego w 2019 r.

Ja, Stanisław, przeszłego Tomasza Zakrzewskiego [syn], będąc na ciele ciężką słabością zdrowia mego nawiedzony, na umyśle jednak zdrowy i przy pamięci dobrej jeszcze zostający, taką moją ostatniej woli mojej dyspozycję czynię. Naprzód, jeżeli za wolą Boga mego z tego świata pójdę, oddaję duszę moją Panu Bogu, którą jako Krwią Swoją Najświętszą odkupił, tak ja też przez przyczynę Najświętszej Matki, Opiekunki i Protektorki mojej, i wszystkich świętych, anioła stróża, i patronów świętych Temuż oddaję. Ciało zaś jako z ziemi jest, ziemi oddaję, aby tedy ciało moje było pochowane w kościele zuzelskim po katolicku, według obrządku katolickiego. Obliguję ukochaną żonę moją, Ewę, także i syna mego Józefa starszego, z Dłuskiej primo voto spółdzonego, ażeby na pokładne Jegomości księdzu proboszczowi tegoż kościoła krowę czerwoną łysą albo li też sumy gotowej na obrządki kościelne, jako to na wilye [wigilie?] i kościelnym, i procesje, i świece – tymfów dziewiętnaście, o to obliguję ukochaną żonę moją i syna Józefa starszego pod błogosławieństwem ojcowskim, aby w tym nie przeczyli i oddali. Żonę moją tak zostawuję, a że ma zapisu ode mnie na dobrach moich wszystkich złotych polskich dwieście i dożywocie, które niniejszym testamentem aprobuję. Że zaś zapisałem temuż synowi połowę dóbr, jak się żenił, aby tedy zgoda była między żoną moją i synem, Józefem starszym, do połowy dóbr puszczam go. Ażeby małżonka moja na drugiej połowie tychże dóbr i z dziećmi drugimi młodszymi w pokoju żyć sobie mogła, w tym obliguję syna mego. Zasiewek ozimny powinien należeć do żony mojej i dzieci powtórnego małżeństwa, to jest Jakubowi i Petroneli z Myśliborską spółdzoną. Córce zaś mojej, Petroneli, z tychże dóbr wszystkich naznaczam złotych pięćdziesiąt i bydła dwoje, to jest jałowicę we trzech lat i nieuka we czterech latach. Że zaś żona moja, z Myśliborskich Zakrzewska, ma swego dobytku własnego pięćcioro, to jest krów trzy młodsze i wół jeden, i jałowica w drugim roku – te ukochanej żonie mojej zostawuję i obliguję syna starszego, Józefa, ażeby jej nie zabraniał, bo te bydło jest własne jej. Ochędóżkę zaś córce mojej młodszej, Petroneli z Myśliborską spółdzonej, obydwaj bracia, starszy z młodszym, powinni sprawić według przemożenia. Świni troje, to jest wieprzów dwa i świnia trzecia stara, i owiec starych dwoje z jagniętami, i trzecia młoda – te do żony mojej z młodszymi dziećmi należeć powinni. Budowiska zaś – izba stara, stodoła także stara i chlew stary, te powinni do wspólnego działu należeć, także i domowe sprzęty do społeczności należeć będą powinni. Zboża zaś cokolwiek się może znaleźć, tak ozimego jako i

jarego, z roku 1739 – te do żony mojej należeć będzie powinno na wyżywienie jej i dzieci młodszych, co wszystko niniejszą dyspozycją ostatniej woli mojej obliguję i nas Sąd Boski powołuję, jeżeliby ostatniej woli mojej za dosyć nie uczynili, i na to się przy bytności Wielebnego Jegomości Księdza Proboszcza Zuzelskiego, pasterza mojego, i Ichmościów Panów Przyjaciół podpisuję. Działo się w Zakrzewie Wielkim, dnia 29 marca, Roku Pańskiego 1740.

Stanisław Zakrzewski jako nieumiejący pisać krzyż własną ręką moją kładę +.

XW Augustyn Strubiński CRLPZ [kanonik regularny laterański, proboszcz zuzelski] manu propria.

Antoni Franciszek Godlewski BGO [burgrabia grodzki ostrowski] przy tym będący manu propria.

Stanisław Zakrzewski BCO [burgrabia grodzki ostrowski] przy tym będący manu propria.

Józef Zakrzewski ręką trzymaną przy tym będący.

Kazimierz Grabowski ręką trzymaną przy tym będący.

Andrzej Zakrzewski ręką trzymaną przy tym będący.